

είχαν γίνει δύο μεταφράσεις της "Ιστορίας της Ελλ. Επαναστάσεως του Μενδελσόνος. Η μία από τὸν κ. Βλάχον και ἡ ἄλλη ὑπὸ τὸν νῦν Αὐλάρχην τοῦ Βασιλέως κ. Παπαρρηγόπουλον. Η πρώτη μετάφρασης βεβαίως ήτο και ἡ ακλλιτέρα. Η μετάφρασης δύος τοῦ κ. Παπαρρηγόπουλου ήταν γεμάτη μαργαριτάρια, διότι ε. κ. Αὐλάρχης τότε

Γερμανικά καλλιέργειας, οὗτε κ. "Ελληνικά, δι' αὐτῶν δὲ τὸν λόγον και τὸν Ήσοδώρητον ρεστένην (Theodoret εἰς τὸ κείμενον) τὸν μετέφρασε Ήσοδώρετον!

Και ἡ δεύτερης Σαμαρινής λέγουν διτὶ εἶπε τότε:

— Τί διάβολο! Τὸν Ήσοδώρητον Ἰταλὸν τενάρον τὸν ἔκανε;

"Ο. κ. Σαμαρινής, ἡ νεώτερος, δὲν λέγει ἔξυπνα πράγματα, κάμνει δύος ἔξυπνωτάτας . . . ἐκλογάς. Και κατὰ τοῦτο διαφέρει ἀπὸ τὸν ζεύμνηστον πατέρα του.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΝΤΙΦΘΙΣΙΚΗ . . . ΓΛΩΣΣΑ

Αγαπητὲ Νομιμᾶ,

"Ετούτης εἰς ἔγῳ νὰ δικαθάτω τὸ κατὰ τῆς φίλισεως μανιφέστο τῆς κοινωφελοῦς ἀντιθετικῆς ἐταιρίας.

Και μόλις ἀρχιετανὴ νὰ τὸ δικαίζω ἐγάρηκα διότι εἰδίχη νὰ μεταχειρίζωνται γλωτσαὶ λαϊκὴ ποὺ νὰ μπορῇ νὰ τὴν νοιώσῃ ἡ καθένας, μὰ — τὶ σαλατοποίησις — ἡ συντάκτης, για τὸς βεβαίως, τόσον ἔχει ἀπορριφθῆ ἀπὸ τὴν καθαρεύουσαν, ὥστε ἀλλάζει ἔχαριν δρός και τοῦ λέει: «ὅτινι διορισμοῖν τὰ πτέρυσματα, τὰ μικρόρια ἀναπλιγγίνονται μὲ τὸν κονιορτόν». Μὰ στὸ θεό του! κάθε μέρα διατάσσει σκόνες και σκονάκια, εἶπε ποτὲ στοὺς ἀρρώστους του «Πάρε αὐτοὺς τοὺς κονιορτοὺς και πίνε κάθε ὥρα ἔναν»; Και ἔτσι ἡ ἀντιφθισικὴ ἐταιρία μᾶς τὰ λάσπωτα διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Γενναδίου:

«Η λάσπη γίνεται σκόνη και ἡ σκόνη λάσπη».

Δικός σας
ΜΙΘΟΣ

ΡΟΜΗΟΙ ΚΑΙ ΝΟΡΑ

Κτυρίε μου,

"Οταν συλλογίζωμαι διτὶ εἴμαι 20 χρόνων "Ελληνη κατ'" είκονα και (!!!) τῶν (;;;) (δχ! και κοντοζυγώνει δι κατὸς τοῦ ψήφου! τότε θὲ ημαι ποὺ θὲ ημαι!) διτὶ εἴμαι 20 χρόνων και αἰσθάνομαι τὸν πόνον ἐνδιαθέρωπου 40 χρόνων, ἀνθρώπου ποὺ ὀνειρεύθηκε γιὰ τὴν ἐποχὴν του ἔναν ἀγῶνα, μιὰ πάλη ἀξίαν ἀνθρώπων μὲ ζωὴν και ὅχι μὲ φυλαρίαν, σὲν συλλογίζωμαι διτὶ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν προφτάνουν νὰ ναυαγηθῶν τὰ δύνειρα (τὸ ναυάγιο γιὰ μένα προϋποθέτει κάποιαν ἀρχὴ, κάποιαν ἔναρξη) διότι δὲν ἀποκτοῦν ἀντικειμενικότητα πρόπτωτος, και οἱ ὀνειρεύμενοι δχι μιὰ ἀγυρτείσι, ἀλλὰ μιὰ ἐπανίστασι τοῦ ἀνηρωπίνου πνεύματος, διτὶ καὶ πού, σὲν τὸ σημερινό; "Ἄστενες τὸν ἀνθρώπων διότι δὲν είναι εἴμαι βέβαιος ἐν τοῦ ζωήριον θὲ ζῶ. Τὸ εἴπεν δι Βολτέριος αὐτό. Εἶναι τάχα τόσο δύστολον, κ. Ν. Ι. Πρ., νὰ τὸ λέγῃ κάθε ἀνθρώπος, δὲν ἔννοι πῶς ἔχει ὑποχρεώσεις; — Δὲν ἔπιπταν μὲν νὰ προσφέρωμεν κι' ἔνα «ποτηράκι κολλά», — δική σας δική σας καὶ ἔκφρασης κ. Ιουλιανή, — στοὺς ἀναγνώστας μᾶς, μὲ τὰς «Ἀληθείας» τοῦ Νίτσε. "Εμειναν κατ' ἀνάγκην ἔξω ἀπὸ τὸ τελευταῖον φύλλον. Στὸ ἔξι θὲ φροντίσωμεν νὰ εἴμεισα τακτικώτεροι. — Ο. κ. Πορτιέρος ιδόνος μὲ σημειώσειν τοῦ γράμματος, τὸ φωτεινότερον, θὲ καθητικής; — Κ. Λ. Τριγ. εἰς Ἀλεξανδρειαν. Ελέβομεν τὴν συνδρομήν σας. Εὐχριστοῦμεν. Εύτυχῶς οἱ ἔντονοι ἔκφραστες μεγαλεῖτεραν ἔντυπωταν και καθιστᾶντας τὸ θέμαστον τοῦ πολύτιμου, εἶναι αἱ ἔκριστες πληροφορίες περὶ τοῦ ἀνηρωπού, βιομηχανίας, ναυτηλίας, καὶ ἔν γένει περὶ τῆς ἀνηρωπούς, κοινωνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς κινήσεως τῆς Σύρου, τὰς ὁποίας εἰς σειρὴν ἔρθρων παρέχει ὁ φιλόποιος ἔκδοτος.

και τῶν πλασμάτων, τὰ διποτὰ γύρω μου δὲν ἔχουν φύμι. "Ω! πῶς θέλομε! πῶς νὰ ἰδῃ αὐτὸς δ λαὸς πέραν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Θεοτόκη και Ντεληγιάννη και πέραν σιουδήποτε ἀλλού, δὲν διατηρεῖται πάντας; πεινάει; πεινάει! τὸ νοιώθετε αὐτὸς βέβαια! Πῶς θέλομε νὰ ἰδῃ και νὰ αἰσθηθῇ διαταράσσεις γιὰ νὰ ἔλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν ἔλευθερην αὐτὴν ἀλυσίδα ποὺ τὸν ἔδεσαν, ἀπὸ τὴν ἔλευθεριν αὐτὴν ποὺ τοῦδωνεν ἡ κακὴ του μοίρα, γιὰ νὰ μὴ πούμε ἡ τύχη.

Και θυμοῦμαι τὴν Νόρα μὲ τὸ θαῦμα ποὺ περιμένει και ποὺ δὲν ἔλθει παρὰ ἀφοῦ τῶν μεγίστων γιὰ νὰ ἔλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν ἔλευθερην αὐτὴν ἀλυσίδα ποὺ τὸν ἔδεσαν, ἀπὸ τὴν ἔλευθεριν αὐτὴν ποὺ τοῦδωνεν ἡ κακὴ του μοίρα, γιὰ νὰ μὴ πούμε ἡ τύχη.

Και θυμοῦμαι τὴν Νόρα μὲ τὸ θαῦμα ποὺ περιμένει και ποὺ δὲν ἔλθει παρὰ ἀφοῦ τῶν μεγίστων γιὰ νὰ ἔλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν ἔλευθερην αὐτὴν ἀλυσίδα ποὺ τὸν ἔδεσαν, ἀπὸ τὴν ἔλευθεριν αὐτὴν ποὺ τοῦδωνεν ἡ κακὴ του μοίρα, γιὰ νὰ μὴ πούμε ἡ τύχη.

— Ω! βέβαια! τὰ μεγάλα θαύματα πρέπειν μεγάλους πόνους, ἀλλὰ οἱ πόνοι αὐτοὶ εἶναι οἱ τελευταῖοι.

— Εχει δι λαὸς μᾶς τὴν δύναμιν αὐτὴν τῆς ἀντιδράσεως ἐναντίον τῆς καταστάσεως του; . . . έχει τὴν δύναμιν νὰ πονέσῃ γιὰ τελευταῖα φορά;

— Η μήπως — τρίς ἀλλοίμονο! — τὸ ζέρει και προτιμᾶ ἐπίτηδες τὸ μάκρωμα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀναπόφευκτη στιγμή;

— Ω! κι' ἀν' εἶν' αὐτό! κι' ἀν' εἶν' αὐτό!

— Ο πορτιέρης

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Τίποτε ἀκόμη δὲν εἴδαμε, φίλατατε Ζην. Φαλκ. Μάζες ἀληθημόνσες; ή ἔτοιμάζεις καμμίαν ἔλλην γλωσσικὴν πρεταράρησιν; — κ. Λ. Τριγ. εἰς Ἀλεξανδρειαν. Ελέβομεν τὴν συνδρομήν σας. Εὐχριστοῦμεν. Εύτυχῶς οἱ ἔντονοι ἔκφραστες μεγαλεῖτεραν τὸ μέσον τῆς εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν, τὸ διποτὸν μετεγεισθημένων και πρακτικὴν ἔτενα. — Τίποτε μικρότερον, δύο τρία κειρόγραφα τὸ πολὺ πολὺ, φίλαταταν, και περίπτωτας τὸν πολύτιμον, εἶναι αἱ ἔκριστες πληροφορίες περὶ τοῦ ἀνηρωπού, βιομηχανίας, ναυτηλίας, καὶ ἔν γένει περὶ τῆς ἀνηρωπούς, κοινωνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς κινήσεως τῆς Σύρου, τὰς ὁποίας εἰς σειρὴν ἔρθρων παρέχει ὁ φιλόποιος ἔκδοτος.

— Περιεχόμενα τοῦ ίδιου τεύχους τῶν "Παναθηναϊών": Λάμπρου Παρφύρα. Διαβίτης (ποίημα). Θ. Βελλιανίτου, θεσσαλικαὶ ἐντυπωθεῖσις. Αλεξάνδρες Πιεπαδούλου, Τὸ ξερό φαρδί τηρημά. Α. Πιεπαδεύκητη, ή Φόνιδα μαθιστόρημα (συνέχεια); Π. Ν. ή Γλασσά μας ψυχολογική και πρακτικὴ ἔτενα. Γρ. Εεντούλου. Φιλολογοχή Ζωή Ρόδα και Μήλα υπὸ Ψυχάρη. Ανέδοτος ἐπιστολὴ τοῦ Σολωμοῦ αἱπ. Είκόνας δὲ τὴν Σφίγγα τοῦ Σεούκ. τὴν Πρωΐνην κύρων τῆς δ. Σ. Λασκαρίδου, τ' Ἀναρρώτικη και τὴν Μής Δέγκου.

— Τῆς «Κριτικῆς» ἔκδοθή τὸ τρίτον τεύχος περίέχον τοῦ κ. Βώκου τὴν ἔξωτερην πιλιτικὴν, τοῦ κ. Π.

Αξιώτη μετέφρασιν ζρθρου περὶ τοῦ Λίμνη. Ζολᾶ, τοῦ κ.

Π. Γιαννοπούλου Μίαν περιεργον κριτικήν, τοῦ κ. Ρoger le Brun θεατικὴν ἐπιθεώρησιν, τοῦ κ. Θ. Αωμούπολου Ἀρχήν τῆς Ελλ. τέχνης, τοῦ κ. Λαυρελέτ Turris infracta, τοῦ κ. Γ. Αξιώτη Κριτικήν περὶ τοῦ Αράμην και τοῦ κ. Μελλοκάση Τὰ Σημαντρα.

Ο βιβλιοφάγος

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Τιθυται : Γ ΑΞΙΩΤΗΣ καὶ Γ. ΔΑΜΠΕΑΕΤ

Συνδρ. έτησία Δρ. 10 **K** Εἰς τὴν «Κριτικήν»
» διέδημον » 6 **P** συνεργάζονται οἱ καλλιτεχνικοὶ περιόδοι Λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες, ιδικοὶ μᾶς και ένοι.

Διὰ τὸ έκωτερον διν **I** Διὰ πᾶν αἰτηδινὸν :

Συνδρ. έτησία Δρ. 10 **K** Αιθιοντανής Κριτικής, τοῦ κ. Α. Βώκου, τοῦ Κανταντίου 20

» διέδημον » 6 **H** Οδες, Κανταντίου 20

« Η «Κριτική» εἶναι τὸ εύθυνότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων περιοδικῶν

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φένδηλα περιασμένα τοῦ «Νουμᾶ» πωλοῦνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Εθνικούδιων και εἰς τὰ κιόσκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος Ομονοίας, Εθνικῆς Τραπέζης και Βουλῆς.

ΤΥΠΟΙΟΣ ΛΘ. ΔΕΛΗ. ΙΑΝΝΙ—ΑΘΗΝΑΙ